

Monipuolisuus on kuskin valtti

Einari Vidgrénin -Säätiö palkitsi myös tänä vuonna 25 ansioitunutta metsäkoneenkuljettajaa Einarin Kuljettajapalkinnolla. Ehdotukset palkittavista metsäkoneenkuljettajista tekivät metsäyhtiöt ja sahat.

Posiolainen **Tomi Kuusela** valmistui metsäkoulusta vuonna 1998. Järeät koneet kiinnostivat maatilalla varttunutta poikaa. Mielessä kävi myös autonasentajalinjan käyminen, mutta metsä, isommat koneet ja metsäkoulu veivät voiton. Koulun jälkeen mies tuli töihin posiolaiselle Metsä-Mursu Oy:lle.

Osaamista kannattaa kehittää

Nuoresta iästään huolimatta Tomi on ehtinyt kokeilla muitakin töitä. Rekkakuskin työ eteläisintä Eurooppaa myöten on tullut tutuksi, samoin kuin Uruguay ja Brasilian eukalyptusmetsien hakkuutyömaatin.

Hyvälaatuinen eukalyptus on Tomin mukaan helppoa hakattavaa, koska runko on lähes oksatonta. Mutta versoneet alueet, joissa yhdestä kannosta lähtee 2-3 versoa, ovat hankalampia. Euka on kasvunopeudestaan huolimatta kovaa ja kouraa kuluttavaa. Vaikka euka hakataan pieniläpimittaisena, tyveltä noin 20 senttisenä, 20-25 metriset rungot ja kuuma ilmasto kysyvät koneelta paljon. Noin 6-7 -vuotiaana päätehakkuuian saavuttavien runkojen keskikoko 200 litran nurkilla.

Savotat ovat tätä nykyä pääosin Posion kunnan alueella ja suurin osa on harvennushakkuuta. Metsä-Mursu Oy:llä on kolme ketjua käytössä. Koneet ovat ahkerassa käytössä, sillä vuosi ja neljä kuukautta sitten tulleen Ergon mittarissa on jo 3700 tuntia ja toisen, syyskuussa tulleeeseenkin on pyörähtänyt 2 300 tuntia. Tomi on ajanut lähinnä hakkuukonetta, mutta kaikki yrityksessä tehtävä työ on hänelle tuttua. Oma osaamista kannattaa koko ajan kehittää, sillä tällöin on mahdollista tehdä omasta työstään mielenkiintoisempaa ja monipuolisempaa. Myös työnantajan kannalta moniosaajat ovat arvokkaita.

Työssä oppii

Vaikka pohjalla on pitkä koulu, kestää vuosia ennen kuin hakkuukoneen kuljettajan varmuus, kokonaisnäkemys ja osaaminen ovat huipussaan. Monille metsäkoulun käyneille todellinen työ tulee usein hieman yllätyksenä. Koulussa tehdään ja touhutaan yhdessä, mutta yksinäinen työ kairassa onkin sitten aivan toista. Tomi ihmettelee, miksi monesti sanotaan "vain" kuljettaja. Motokuskin toimenkuva on vuosien saatossa pikku hiljaa laajentunut erittäin paljon. Nykyään metsäkoneen kuljettajan osaamisen ja vastuunkantokyvyn on oltava huippuluokkaa. Uusia kuskeja opastaessaan Tomi käskee heitä unohtamaan tuotostavoitteet alkuvaiheessa, sillä hiljaa hyvä tulee. Se on halvin tie kokonaisuuden kannalta. Kun työn jälki, laatu ja koneen rauhallinen käsittely saadaan hallintaan niin tuotoskin kasvaa vähän kuin itsestään.

- Täytyy kunnioittaa myös vanhempia alan miehiä. Sieltä sitä tietoa on minullekin hiljaisuudessa tullut, vaikka ei aina niin tule ajateltua, Tomi tuumailee.

Hakkuu tehdään pääsääntöisesti kymmenen tunnin vuoroissa. Tuotokseen vaikuttavia tekijöitä ovat esimerkiksi oma vireystila, puulajit ja niiden laatu ja järeys, maasto, lumi, sää, ennakkoraivaukset ja taimikonhoitotyöt.

Työviihtyvyyteen panostettu

Työmatkaa leimikoille kertyy maksimissaan 70-80 kilometriä, jolloin pystyy kulkemaan kotoa käsin. Jos savotta on kauempaa, vuokrataan ihan oikea asunto. Asuntovaunu elämä ei tule enää ensimmäisenä mieleen, sillä saunaan ja pesulle on päästävä, jotta työviihtyvyys ja motivaatio pysyisivät hyvänä. Parasta motokuskin työssä on se, kun näkee heti oman työn jäljen ja toimiston ikkunan maisema vaihtuu. Ja luonnollisesti toimeksiantajan ja

metsänomistajan kiitos on kuin piste iin päälle. Usein metsänomistajalta tulee erityistoiveita esimerkiksi tiettyjen puulajien suosimiseksi ja polttopuiden saamiseksi, joita toteutetaan aina ottaen huomioon että muu ohjeistus ja kriteerit täyttyvät.

Myös säästöpuut, ryhmät ja suojametsät käydään ennen hakkuun aloittamista läpi. Tomin mukaan metsänomistaja ajattelee nykyään erittäin paljon kokonaisuutta ja luonnon monimuotoisuutta. Yleensä leimikot pystyy visioimaan pitkälti etukäteen. Isännät ovat Tomin mukaan aina tervetulleita mukaan harvesterin ohjaamoon, se selventää monet asiat puolin ja toisin.

Ponsse Oyj:n perustaja ja teollisuusneuvos Einari Vidgrén perusti vuonna 2005 Einari Vidgrénin Säätiön, jonka tarkoituksena on nostaa koneellisen puunkorjuun alalla tehtävän työn arvostusta. Einari Vidgrénin elämäntyötä ylläpitävä säätiö haluaa kehittää ja lisätä koneelliseen puunkorjuuseen liittyvän yrittäjyyden tunnettuutta sekä lisätä koneellisen puunkorjuun kiinnostavuutta työllistäjänä etenkin nuorten keskuudessa.